

Afstemning

Ændringsforslaget forkastedes, idet 5 stemte for, 98 imod.

§§ 1-3 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Elisabeth Arnold):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

30) Anden behandling af lovforslag nr. L 217: Forslag til lov om ændring af lov om afgift af naturgas og bygas. (Afgiftsforhøjelser m.v.). Af skatteministeren (Carsten Koch). (Fremsat 8/4 97. Første behandling 17/4 97. Betænkning 23/5 97. 1 ændringsforslag af skatteministeren (Carsten Koch) 26/5 97).

Der var stillet 4 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der stillet 1 ændringsforslag af skatteministeren (Carsten Koch).

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Anni Svanholt (SF):

Det fremgår af betænkningen, at SF her ved andenbehandlingen vil redegøre for vores stilling, og det skal jeg så på SF's vegne gøre.

Det har under behandlingen af lovforslaget om afgift af naturgas og bygas vist sig, at forslaget ville få helt utilsigtede konsekvenser for de varmemeforbrugere, der får varme fra decentrale kraftvarmeværker. De ville få en højere varme-regning. Vi har hele tiden i SF lagt afgørende

vægt på, at dette lovforslag om afgift af naturgas og bygas ikke skulle koste varmemeforbrugere, der får varme fra decentrale kraftvarmeværker, noget, og det er baggrunden for, at SF har rejst sagen over for skatteministeren.

Vi er meget tilfredse med, at skatteministeren er fremkommet med nogle ændringsforslag, som fuldstændig ændrer på det forhold, og derfor skal jeg hermed tilkendegive, at SF stemmer for ministerens ændringsforslag og imod de ændringsforslag, som er stillet af Venstre og Det Konservative Folkeparti, og at SF stemmer for lovforslaget som helhed.

Peter Hansen-Nord (V):

Med al respekt for dette høje Ting og for det sene tidspunkt er det her en ret stor sag inden for energipolitikken og selvfølgelig også inden for afgiftspolitikken.

Der har fra mit parti været ønsket fremme om 4-5 ændringsforslag, og det, der er blevet argumenteret stærkt for, er en ændring af bundfradragsmængderne for at fastholde og udbygge selskabernes salgssincitament. Dette forslag er ændringsforslag nr. 4.

Jeg er meget ked af, at forslaget ikke er blevet taget mere alvorligt af regeringen, idet det egentlig er et meget reelt og meget retfærdigt princip, der er skitseret, når vi taler om en fastfrysning af den tarifmæssige kategorifordeling af mængderne inden for 4. juni-aftalen med udgangspunkt i slutningen af 1996. Dette kunne have bibeholdt et vist incitament i de regionale gasselskaber til fortsat at sælge naturgas. Jeg ved, at forslaget nu kommer tilbage i udvalget mellem anden og tredje behandling, så der er stadig en chance for regeringen til at hoppe med på denne idé.

Så har vi fra starten ønsket at sikre de regionale selskabers mulighed for at forøge lånerammerne med det beløb, som de regionale gasselskabers forøgede afgiftsbetaling indebærer. Det ser jeg til min glæde er kommet med her i dag, hvor miljø- og energiministeren over for udvalget har oplyst, at han er indstillet på at justere lånerammerne. Det er et klart fremskridt i forhold til tidligere, så her er vores bøn blevet hørt.

Så har vi ændringsforslag nr. 3, der går ud på at sikre, at Skærbækværket bliver ligestillet med H.C. Ørstedværket og Svanemølleværket. Fru Anni Svanholt var heroppe for at forklare hele forsamlingen, at det her ikke kom til at gå ud over varmemeforbrugere. Det er for så vidt også rigtigt, når det omhandler decentrale kraftvar-

meværker, men når det omhandler centrale kraftværker, må vi sige, at Skærbækværket får ekstraomkostninger på ca. 30 mio. kr. Jeg ved ikke, hvor fru Anni Svanholt havde tænkt, at den regning skulle sendes hen. Vores forslag er ikke blevet efterkommet, men det er ændringsforslag nr. 3, og det vil jeg også anmode regeringen om at kigge på en ekstra gang.

Det sidste ønske, vi har haft, var at sikre økonomisk neutralitet, således at man brugte den samme faktor i lovforslaget som i de kontrakter, der er indgået mellem gasleverandører og de decentrale kraftvarmeværker. Denne bøn er også blevet hørt, ser jeg i skatteministerens ændringsforslag uden for betænkningen. Det kommer også i dag, og det er ændringsforslag nr. 5.

Så alt i alt må man sige, at tre af vore fem ønsker er blevet hørt. Det er jo at strække sig langt, og det siger vi selvfølgelig tak for. Forslaget er blevet ganske betydeligt bedre af det, men der mangler et par knaster, og det er egentlig det, der får mig til at spørge mig selv og også skatteministeren om, hvorfor man egentlig ikke har inviteret os til en diskussion om de sidste emner. Det havde været meget relevant. Det kunne godt være, de knaster kunne have været løst. Det kunne godt være, vi var endt i en helt anden situation end den, vi er i i dag.

Jeg må sige, at til de tre ændringsforslag fra regeringen agter vi at stemme hverken for eller imod. Vi stemmer selvfølgelig for vores egne ændringsforslag, og som det ligger i øjeblikket, stemmer vi imod forslaget som sådan, medmindre der i udvalgsarbejdet mellem anden og tredje behandling skulle ske en genopretning af forslaget.

Der er dog én hurdle tilbage, som selvfølgelig er ganske alvorlig: Hvorfor i alverden har man fremsat lovforslaget? Hvad skal vi bruge det til? Hvad er ideen med det, når man er i en forhandlingssituation, hvor disse ting er lige ved at blive løst?

Okay, det er en anden historie. Lad os tage den diskussion ved tredjebehandlingen. Dette var min kommentar til ændringsforslagene.

Fjerde næstformand (Elisabeth Arnold):

Der er en del ordførere, der har bedt om ordet. Jeg går derfor tilbage til den normale ordfører-række, og den første taler er hr. Klaus Hækkerup.

Klaus Hækkerup (S):

Det er bare to korte bemærkninger til hr. Hansen-Nord. For det første nævnte han, at Venstre har ønsket at fastholde salgsincitamentet, og at det burde man have taget mere alvorligt.

Jeg vil godt sige, at netop salgsincitamentet indgik i vores drøftelser fra begyndelsen, og jeg stillede allerede i den første stribe af spørgsmål til ministeren, nemlig spørgsmålene 1-14, også et spørgsmål, der omhandlede salgsincitamentet. Som hr. Hansen-Nord vil se af besvarelsen af spørgsmål 10, er det klarlagt, som jeg også synes var en uklarhed i lovforslaget: at der stadig er et salgsincitament for selskaberne, hvad enten det er salg efter naturgastariffen eller salg efter det, man kalder erhvervstariffen.

Og så spørger hr. Hansen-Nord, hvorfor lovforslaget er fremsat. Til det vil jeg godt sige, at vi skal have en løsning på denne sag. Vi kunne ende i den situation, at vi ikke havde en forhandlingsløsning, og så var vi nødt til enten at indkalde Folketinget ekstraordinært eller også at vente til oktober måned med at få en løsning. I betragtning af, at Folketinget allerede sidste år inddrog en del af det overskud, der er i gassektoren, er det helt rimeligt, at lovforslaget nu vedtages, at man fortsætter de forhandlinger, der er i gang, og at man sigter på at få en forhandlingsmæssig løsning. Men at lovforslaget skal ligge der som det, der i sidste ende også over for og i relation til EU sikrer den internationale eller den EU-mæssige lovmedholdelighed af det her, er selvfølgelig en klar forudsætning for overhovedet at kunne finde en løsning.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Det er jo ikke nyt for mig, at det er den bagtanke, der er med lovforslaget, at det skal bruges som en stopper eller en sikkerhedsventil, eller hvad ved jeg.

Jeg vil bare spørge hr. Klaus Hækkerup, om han vil garantere eller hjælpe med til, at lovforslaget ikke bliver brugt som en trussel, altså at det bliver reelle forhandlinger, der får lov til at fortsætte, og at Dansas, som staten har en ganske god andel af, ikke snyder – undskyld udtrykket – i forhandlingerne, hvis det kommer til forhandlinger mellem Dansas og KOMGAS, fordi de ved, at lovforslaget ligger der. Jeg går ud fra, at vi får lov at fortsætte nogle fair forhandlinger, og hvis de så bryder sammen, er lovgrundlaget til stede. Det håber jeg vil være modellen i det, og det vil jeg gerne bede om bliver bekræftet herfra.

(Kort bemærkning).

Peter Hansen-Nord (V):

Jeg tror såmænd, at hr. Peter Duetoft har læst politikken og ideen bag dette lovforslag helt korrekt. Det skal selvfølgelig ligge som en pression i forhandlingerne. Det kan vi føre en lang diskussion om, og det er nok ikke formålstjenligt her i aften. Det er selvfølgelig klart, at det her skal notificeres, og det er klart, at det skal videre i processen, og ved at få det gjort og få den procedure i gang er det jo rigtigt, at så følger man det, man bør gøre, og det kan så blive det næste spændende kapitel om dette lovforslag. Det er den videre procedure med notifikation og tilbage hertil, så det kan træde i kraft. Jeg tror, hr. Peter Duetoft har læst den rigtige teknik ved lovforslagets fremsættelse og den behandling, det har fået.

Klaus Hækkerup (S):

Jeg vil godt bekræfte over for hr. Peter Duetoft, at det, vi ønsker, er reelle forhandlinger.

Og så siger hr. Peter Duetoft, at reelle forhandlinger jo er ensbetydende med, at man ikke snyder hinanden, og det er jeg også enig i, men det betyder jo også, at staten ikke skal snydes. Og da vi i sin tid indgik aftalen – nu tager jeg et øjeblik den anden kasket på, for jeg var jo forhandler for den anden side – var det klart, at når der blev overskud i naturgasprojektet, skulle det tilfalde staten, og den situation er vi på vej ind i, og derfor er det selvfølgelig også rimeligt, at staten får en del af det merprovenu, som vi i dag kan se at der skabes hvert år, og det er på det grundlag, vi forhandler.

Og så vil jeg godt sige til hr. Peter Hansen-Nord, at man jo kan skændes om, hvorvidt det skal kaldes en pression over for eller en tilkendegivelse eller en lille advarsel til naturgasselskaberne, men givet er det, at de skal vide, at hvis ikke vi når et ordentligt og rimeligt forhandlingsmæssigt resultat, så er en lovgivning på sin plads. Og jeg synes, det er en ekstra betryggelse, at det sker ved en notifikation, som ikke blot gælder lovforslaget, men også 4. juni-aftalen, som i givet fald meget vel kan være den aftale, der er gældende, hvis vi ikke når frem til en forhandlingsløsning også på det område.

Eva Møller (KF):

Navnlig i lyset af de sidst faldne bemærkninger fra forskellige ordførere skal jeg forsøge at gøre det forholdsvis kort:

I Det Konservative Folkeparti havde vi også helst set, at dette lovforslag ikke var nødvendigt, og måske navnlig, at det ikke blev vedtaget med det flertal, som det ser ud til at blive vedtaget med i øjeblikket. For der er en forholdsvis lang tradition for, at dette område sikres ved hjælp af aftaler, og derfor er vi i Det Konservative Folkeparti bekymrede over, at man nu vil lovgive om det, og at de lovgivningspartnere, man har fundet sig, er partnere, som ikke er særlig stærke aktører i den kommunalpolitiske virkelighed, hvori en del af dette lovforslag skal virke.

Jeg siger dette med baggrund i, at Det Konservative Folkeparti jo oprindeligt ikke var aftalepartner i spørgsmålet om naturgas. Men vi finder altså, at de løsninger, som man hidtil har fundet gennem aftaler, har virket godt og fornuftigt, og derfor beklager vi meget, at man nu er i gang med en løsning, hvor man skaber et ganske snævert flertal sammen med bl.a. nogle partier, som ikke spiller nogen større rolle i den kommunalpolitiske virkelighed.

Det bekymrer os også i Det Konservative Folkeparti, at hvis dette lovforslag for alvor kommer igennem, skal der ske en notifikation af lovforslaget, for når vi senere hen når frem til de endelige love, der vil komme som følge af liberaliseringen af gasmarkedet i det indre marked, skal der ske endnu en notifikation, og vi finder, at det er en dårlig udgangsposition for Danmark, at der skal notificeres to gange. Det har aldrig været nogen klog politik.

Jeg skal også gøre opmærksom på, at når vi taler om og i aviserne kan læse, at der er lovsjusk i disse dage, så finder jeg det i grunden ikke særlig betryggende, at vi har et lovforslag, der var til første behandling den 17. april, og hvor vi i udvalget skrev betænkning den 23. maj, men hvor ministeren alligevel finder det nødvendigt at stille et ændringsforslag uden for betænkningen den 26. maj. Det synes jeg ikke er det mest betryggende.

Og i lyset af regeringens »Energiplan 21« og den meget store vægt, der lægges på brug af naturgas, havde vi naturligvis gerne set, at der havde været nogle incitamenter til salg af gas, og derfor anbefaler vi meget, at man støtter ændringsforslag nr. 4, men det forstår jeg næppe kommer til at ske.

Men jeg skal også sige, at vi er opmærksomme på, at en del af de kunder, der betjener sig af kraftvarme, får det udmærket med de ændringsforslag, der er kommet igennem, her-

under ministerens seneste ændringsforslag uden for betænkningen, men der er altså stadig væk problemer for de forbrugere, der bruger Skærbækværket, og det beklager vi meget, og vi har forsøgt at rette på det med et ændringsforslag, som altså næppe vinder flertal.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken): Jeg skal kun oplyse Folketinget om, at vi har brugt megen energi på at nå en aftale med de regionale selskaber. Og for en uge eller 14 dage siden var jeg meget optimistisk, og vi arbejder stadig på det, men det er klart, at det er vanskelige forhandlinger, for den aftale, der i sin tid, den 4. juni 1987, blev indgået med de regionale selskaber, bliver betragtet som en meget fordelagtig aftale.

Men den daværende regering valgte at lade være med at notificere den pågældende aftale, og det skaber altså betydelige vanskeligheder i forhold til EU. Vi har imidlertid sørget for løbende at holde EU orienteret, og EU er også blevet orienteret om, at vi fortsat tilstræber at få en aftale.

Det ligger imidlertid i sagens natur, at hvis vi ikke bliver enige, når staten er gået så langt, som vi næsten kan gå, hvis vi ikke vil betale hver eneste krone, som de regionale selskaber skylder væk, er det altså stadig væk ikke helt nemt at se, hvordan vi kan indgå en aftale, for det er jo klart, at hvis man har den opfattelse, at staten skal betale hver eneste krone, er det let nok at indgå en aftale. Men vi gør et sidste behjertet forsøg på at nå et resultat.

Og jeg kan på nuværende tidspunkt sige, at af den restgæld på godt 18 mia. kr., der ligger i de regionale selskaber, har staten tilbudt at betale de 15 mio. kr., og at vi næsten ikke kan gå videre, end vi allerede er gået. Men vi gør altså et sidste, ærligt ment, forsøg.

Men mislykkes det – hvad jeg ikke håber det gør, og jeg vil altså gøre, hvad jeg kan for, at det ikke mislykkes – så vil lovforslaget naturligvis på fuldstændig normal måde blive notificeret i EU.

Fru Eva Møller var inde på, at det er lidt mærkeligt, at forslaget skal notificeres nu, men det er ikke mærkeligt, for det burde man allerede have gjort i 1987.

Og jeg kan sige til fru Møller, at selv om der bliver indgået en aftale, er vi også nødt til at notificere denne aftale, ligesom vi har forberedt Kommissionen på såvel den ene som den anden mulighed. Men jeg ville altså gerne benytte den

ne lejlighed til at sige til Folketinget, at vi gør, hvad vi kan.

Og det er klart, at de partier, vi normalt samarbejder med om gasprojektet, vil blive inddraget, i samme øjeblik der tegner sig en realistisk mulighed for at indgå en aftale, for det har jeg allerede tidligere givet tilsagn om, og det tilsagn vil jeg gerne stå ved.

(Kort bemærkning).

Klaus Hækkerup (S):

Det er bare til fru Eva Møllers bemærkning om, at det måske i virkeligheden var bedre, hvis staten, der jo er eneaktionær i Dangas, klarede dette aftalemæssigt med de regionale selskaber i stedet for med lovgivning:

Dér vil jeg sige, at når vi når frem til liberaliseringen af markedet, er vi jo nødt til at have en lovgivning om opkrævning af afgifter, for ellers vil de udenlandske konkurrenter, der kommer ind, jo kunne tage den samme pris, som vi kan tage her, fordi vi har en høj olieafgift, som vi derfor også kan tage hjem gennem en afgift på naturgassen. Og var det ikke gennemført ved lov, men gennem en aftale, ville de i stedet kunne score profitten, om jeg så må sige, på det område, og derfor er det helt afgørende, at vi gennemfører det ved lov.

Kim Behnke (FP):

Det er jo en noget speciel sag, og i virkeligheden havde vi og har vi vel stadig alle sammen et håb om, at der kan blive en forhandlingsløsning, men da miljø- og energiministeren lige var oppe at referere problemstillingen omkring det at få et forhandlingsresultat, glemte miljø- og energiministeren jo at fortælle, hvad den blandt andet også går ud på.

Den går blandt andet ud på, at staten for at pynte på statsregnskabet ønsker at tage et ganske betragteligt provenu fra naturgasområdet og flytte det over i statskassen. Og jeg kan godt forstå, at naturgassektoren ikke er interesseret i ufrivilligt at skulle aflevere penge til statskassen, særlig i betragtning af, at hele den danske naturgassektor – uanset om det er det statslige DONG eller de regionale naturgasselskaber – stadig væk slæber rundt på en kæmpestor gældsbyrde og det, der bliver vedtaget i Folketinget, derfor burde være noget, der peger i retning af at få den gæld hølvet ned.

Men når man fra Folketingets side konfiskerer en del af pengene i naturgasselskaberne for at pynte på statens regnskab, er det jo klart, at de

samme penge ikke kan bruges til at neddrose den gæld, der er i gasselskaberne, og derfor kan vi også være bekymrede, når regeringen sådan slår ud med hånden og large siger: Jamen o.k., hvis vedtagelsen af dette lovforslag giver nogen af naturgasselskaberne problemer med deres låneloft, er regeringen indstillet på at dispensere fra det låneloft, for tak, det var dog en venlig gestus, men hvad skal de kommuner, som hæfter for gælden i de regionale naturgasselskaber, bruge dét til? Det eneste, de kan bruge det til, er jo at konstatere, at så går der endnu længere tid, inden det punkt nås, hvor gælden er betalt tilbage.

De ændringsforslag, der er fremsat, støtter vi alle sammen. Vi støtter altså både ændringsforslagene fra regeringen – ikke fordi vi er særlig imponerede over dem, men de trækker dog trods alt i den rigtige retning – og ændringsforslagene fra Venstre og Det Konservative Folkeparti, for de er absolut fornuftig tale, og dem burde flertallet i Folketinget kunne være med til.

Og hvis man siger nej til ændringsforslagene fra Venstre og Det Konservative Folkeparti, er konsekvensen, at en lang række forbrugere, der får fjernvarme fra henholdsvis Svanemølleværket og Skærbækværket, vil opleve at få deres fjernvarmeregning forhøjet betydeligt, og det kan man ikke være bekendt, for de mennesker gør alt, hvad der er politisk korrekt, og som Folketinget beder dem om: bruger fjernvarme og sparer på energien, hele molevitten, og så kommer man altså fra Folketingets side med denne lovvedtagelse, som har den konsekvens, at de pågældende forbrugere minsandten får deres varmeregning forhøjet!

Og vi har af fjernvarmeværkforeningerne – som jo har været på besøg hos os, oven i købet i flere omgange – klart fået beskrevet, hvad konsekvenserne af denne lovvedtagelse er, nemlig at alle disse barmarksprojekter osv. går i stå, fordi der ikke er nogen rådgivende ingeniører eller andre folk, der tør binde an med disse ting længere. Og man tør ikke af den simple årsag, at man ikke ved, hvordan morgendagen bliver, for man ved ikke, hvad Folketinget næste gang kan finde på.

Og der bliver jo en næste gang, for det fremgår af bemærkningerne til ændringsforslag nr. 5, som er fremsat af skatteministeren, at det her kun er lovgivning for 1998, og at regeringen har tænkt sig inden den 31. december 1998 at fremsætte et nyt lovforslag, som skal regulere området, og det betyder altså i praksis, at der intet

sker på dette område, for ingen mennesker tør sætte deres underskrift på nogen som helst aftaler, før det engang i december 1998 – og det bliver såmænd nok først i foråret 1999 – er på plads. Først på det tidspunkt tør folk disponere, for de aner jo ikke, om et flertal i Folketinget lige pludselig vedtager noget, der har den konsekvens, at deres økonomi bliver ødelagt.

Derfor betyder lige præcis den bemærkning ikke kulstop, men fjernvarmestop i Danmark, og det synes vi ærlig talt er en dårlig ide, al den stund fjernvarme jo er en ganske fornuftig energiform, som ganske mange mennesker har stor glæde af.

De ændringsforslag, der er, støtter Fremskridtspartiet dog som sagt, men når lovforslaget kommer til endelig vedtagelse, vil vi stemme nej.

Klaus Hækkerup (S):

Hr. Kim Behnke talte om, at staten vil konfiskere en del af indtægten, så der ikke kan afdrages på gælden, og til det vil jeg godt sige, at sagen jo er den, at gasselskaberne – eller rettere sagt det danske samfund, som jo gennemførte naturgasprojektet – på grund af et mersalg og olieafgiften står over for et større overskud end oprindeligt forudset. Og det er det større overskud, staten nu inddrager en del af til statens kasse, ganske som oprindeligt forudset, da man indgik 4. juni-aftalen, altså den aftale, der er grundlag for hele gasprojektet.

Og gælden i de regionale naturgasselskaber vil ikke blot hermed kunne afdrages som oprindeligt planlagt, da man indgik 4. juni-aftalen, men oven i købet endnu hurtigere, og derfor er der ingen som helst grund til at stoppe naturgasprojektet eller ryste på hånden her, for den danske stat har også gjort sit til at løfte naturgasprojektet igennem, og derfor skal den selvfølgelig også have sin del af overskuddet.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Det er rent vrøvl – så enkelt kan det siges! For hvis det, hr. Klaus Hækkerup lige har sagt, var korrekt, havde ministeren jo ingen grund til at tilkendegive, at hvis der er nogen af de regionale naturgasselskaber, der støder imod låneloftet, er den parat til at hæve det.

Hvis hr. Klaus Hækkerup har ret i, at det vælter ind med penge, og at gældsafviklingen foregår over al forventning osv., hvorfor er man så nødt til at tilkendegive, at hvis der er nogen, der

kommer i problemer med låneloftet, så er man parat til at hæve det? Selvfølgelig fordi man ved, at i første omgang vil Naturgas Syd ramle hovedet imod låneloftet, og derfor er man nødsaget til at hæve det, og det er jo ikke noget, man tilkendegiver at man vil gøre over for en sektor, hvor pengene vælter ind, som hr. Hækkerup prøver at give det udseende af.

Og når det gælder det statslige selskab DONG, så er kendsgerningen den, at det eneste argument, venstrefløjens har for ikke at privatisere det, er, at på grund af den store gæld, det har, er der ikke nogen, der vil købe det, og derfor er man nødsaget til at sørge for at fastholde DONG i en gældsfælde. Og hvordan gør man dét? Ja, det har man indtil videre gjort ved et par gange at hente 250 mio. kr., og nu vil man altså hente endnu flere millioner, så DONG bliver ved med at være i gæld, så man ikke kan privatisere det.

Det er dagsordenen – så sig det dog ærligt!

(Kort bemærkning).

Klaus Hækkerup (S):

Jeg vil da godt sige til hr. Kim Behnke, at grunden til, at vi ikke ønsker at privatisere DONG, er, at DONG jo – som det også blev nævnt af hr. Kim Behnke selv – giver et ganske pænt overskud til statskassen og en overordentlig pæn forrentning af den investerede kapital.

Det er jo kun i Fremskridtspartiets forestillingsverden, man sælger en gås, der lægger guldæg, til underpris, og det ønsker vi altså ikke at gøre med DONG.

Sonja Albrink (CD):

Der står i betænkningen, at CD vil redegøre for sin stilling ved andenbehandlingen, og det skal jeg så prøve at gøre:

Under førstebehandlingen af dette lovforslag gav jeg udtryk for, at CD står bag princippet om at tilføre staten de 500 mio. kr. fra naturgasselskaberne, men jeg sagde også, at der var nogle ting, som efter vores mening burde ændres i forslaget.

Vi ønskede bl.a. en tydeliggørelse af, at loven ikke vil få kommunalpolitiske konsekvenser, og ministeren har imødekommet dette ønske, og det takker vi ministeren for.

Men jeg må spørge skatteministeren, om vi nu kan gå ud fra, at låneloftet for f.eks. Naturgas Syd bliver hævet med præcis det beløb, som Naturgas Syd skal indbetale i afgift i henhold til dette forslag?

Og jeg vil også nævne et andet problem, som CD tidligere har berørt over for skatteministeren: Vi synes, det vil være en god idé for naturgasselskaberne at sælge gas til industrien og elproduktionen, og det problem kan jo løses ved en forhøjelse af bundfradraget, og vi beklager, at vi ikke har kunnet samle flertal for det. Men som vi allerede har hørt, skal forslaget jo tilbage til udvalget mellem anden og tredje behandling, og så kunne vi måske, som andre ordførere har sagt, også kigge på det problem og eventuelt få flertal.

Jeg skal til slut sige, at CD vil stemme for de af skatteministeren stillede ændringsforslag med undtagelse af ændringsforslag nr. 3, som vi vil undlade at stemme til, og for ændringsforslag nr. 4 og for den endelige vedtagelse af lovforslaget ved tredje behandling.

Bent Hindrup Andersen (EL):

Da vi ikke er betækningsberettigede i udvalget, skal vi redegøre for vores stilling her:

Vi støtter de ændringsforslag, der er stillet af regeringen, men stemmer imod V's og K's. Og vi støtter det samlede lovforslag ved den endelige vedtagelse.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Jeg kan sige til fru Sonja Albrink, at jeg er indstillet på at justere lånerammerne for de regionale naturgasselskaber for virkningen af lovforslaget, og det bevirker bl.a., at de fastsatte lånerammer for Naturgas Syd forhøjes med værdien af lovforslagets effekt på selskabets økonomi.

Interessentkommunerne i Naturgas Syd vil altså ved en vedtagelse af lovforslaget ikke blive stillet ringere i forhold til den nuværende afgiftsstruktur.

I øvrigt kan jeg sige til fru Albrink, at det selvfølgelig er mit håb, at så snart vi har en aftale på plads med de regionale selskaber – og som fru Albrink kan forstå, har regeringen i mange måneder arbejdet intenst på at opnå det resultat og virkelig haft den store pung åben i den forbindelse – er der basis for et godt samarbejde om en fornuftig rollefordeling mellem de forskellige aktører i gassektoren, for der er jo ikke plads til at bekriige hinanden, nu hvor det europæiske gasmarked bliver åbent.

Og jeg kommer netop fra energirådsmødet i Bryssel, hvor vi bl.a. har diskuteret gasdirektivet, og derfor kan jeg sige både til fru Albrink og til Folketinget som sådant, at der er en god chance for, at dette gasdirektiv vil være vedta-

get – eller rettere sagt besluttet, for det tager altid meget længere tid at vedtage noget – inden udgangen af juni måned.

Sikkert er det ikke, men der er en god chance for det, og i så fald er det jo helt afgørende, at vi har fået startet realitetsforhandlingerne med Kommissionen om det store gældsproblem i den danske naturgassektor, og det tilsiger yderligere, at vi får en aftale.

Jeg kan altså svare bekræftende på fru Albrinks spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Peter Hansen-Nord (V):

Jeg er meget enig i fru Albrinks betragtninger heroppe fra talerstolen, for det, som det egentlig drejer sig om – og det kan man jo også se i ændringsforslag nr. 4 – er jo, at fradragene har en anden profil og dermed følger de provisoriske forhold til salget, som selskaberne havde ved udgangen af 1996, ifølge den kategorifordeling, der nu blev brugt, alt efter om det var til erhvervsvirksomheder eller det var som direkte salg til den enkelte forbruger eller det var til decentrale kraftvarmeværker.

Og havde man fastholdt den kategorifordeling med udgangspunkt i, hvordan det så ud ved udgangen af 1996, havde man sandsynligvis ikke behøvet at give lovning på, at lånerammerne bliver ændret.

Så fru Albrink har fuldstændig ret i sine betragtninger, og det er desværre en eller anden form for stædighed fra regeringens side, der nu gør, at den ikke gør det så fikst, som man kunne have gjort.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1, § 1, således ændret, og ændringsforslag nr. 2 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 3 forkastedes, idet 42 stemte for, 60 imod; 3 stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 4 forkastedes, idet 45 stemte for, 60 imod.

Ændringsforslag nr. 5, § 2, således ændret, og § 3 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Elisabeth Arnold):
Lovforslaget går herefter til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

31) Anden behandling af lovforslag nr. L 236: Forslag til lov om ændring af aktieavancebeskatningsloven og ligningsloven. (Tegningsretter).

Af skatteministeren (Carsten Koch).

(Fremsat 16/4 97. Første behandling 24/4 97. Betænkning 23/5 97).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

§§ 1–3 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Elisabeth Arnold):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.